

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ /22.02.2009г., гр. Варна

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – гр.ВАРНА, XXXI състав, в открито съдебно заседание на 16.02.2010 год., при секретаря Д.Д., в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: БЛАГОВЕСТА ЛИПЧЕВА

като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 234 по описа за 2010 год., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба от „Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията“, гр. Варна срещу мълчалив отказ на Областния управител да предостави достъп до обществена информация по заявление с вх. № РД- 10-9907-1/06.01.2010 год..

Оспорващият твърди, че атакуваният административен акт е незаконосъобразен и моли съда да го отмени.

Ответникът, чрез пълномощник, оспорва допустимостта на производството поради липса на правен интерес с оглед наличието на изричен писмен акт, с дата, предхождаща момента на депозиране на жалбата.

Съдът, за да се произнесе по допустимостта на депозираната жалба, съобрази следното :

Със Заявление от 06.01.2010 год. жалбоподателят е сезирал Областния управител с искане да му бъде предоставен достъп до посочената информация, конкретизирана в посочените четири точки. С Решение № РД-10-0907-1/1/ от 21.01.2010 год. ответникът се е произнесъл по депозираното искане, като с изричен писмен акт е разрешил достъп до заявената по т.1, 2 и т.3 информация и е отказал това за тази по т.4. Изложени са мотиви, че данни за посочените обстоятелства не се съхраняват в Областна администрация. На 22.01.2010 год. е депозирана жалбата, инициирала настоящото производство. Същата има за предмет мълчалив отказ на ответника по визираното заявление. С молба от 16.02.2010 год., депозирана в о.с.з., оспорващият излага, че е получил горепосоченото Решение на ответника и в негово изпълнение му е предоставена част от исканата информация по т.1, т.2 и част от т.3 от заявлението. Уточнява, че не поддържа жалбата в тази ѝ част, а оспорва мълчаливият отказ да се представят относими документи за издадените АДС- писмо на МРРБ, както и мълчалив отказ по т.4 от заявлението, тъй като „твърдението, че такива данни не се съхраняват в Областна администрация е абсурдно“.

При тази фактическа установеност, съдът приема, че жалбата, инициирала настоящото производство е недопустима поради липса на правен интерес към момента на депозирането ѝ. Този извод следва от съпоставката на датата на издаване на изричното писмено Решение на ответника по заявлението- 21.01.2010 год. и момента на предявяване на жалбата- 22.01.2010 год.. След като при

релевиране на оспорването вече е бил налице изричен писмен акт, с който ответникът се е произнесъл по същество, то към 22.01.2010 год. за оспорващият не е бил налице правен интерес да обжалва мълчалив отказ по същото заявление. Действително, на 21.01.2010 год., с изтичането на 14- дневния срок по чл.28 ал.1 от ЗДОИ са били налице предпоставките за приложението на фикцията на чл.58 ал.1 от АПК, но към датата на депозиране на жалбата, същата вече се явява релевирана при липса на правен интерес поради изричното произнасяне на ответника. Това не се и оспорва от жалбоподателя, който сам излага, че не поддържа жалбата досежно т.1, т.2 и част от т.3 от заявлението, с оглед на което производството в тази му част следва да се прекрати.

Изложените съображения във връзка с липсата на правен интерес от оспорването към момента на неговото предявяване са относими и спрямо производството в останалата му част. Сравнението между поисканата информация и произнасянето на ответника с нарочен писмен акт сочи, че той изрично е отказал да предостави данните по т.4. Що се отнася до посоченото писмо на МРРБ, то такъв документ не е визиран в заявлението на оспорващия, поради което не би могло да се приема, че спрямо тази информация е налице мълчалив отказ. Ето защо, при наличието на изрично произнасяне по отношение на цялото искане в момент, предхождаш датата на депозиране на жалбата, съдът приема, че правото на оспорване на жалбоподателя е упражнено при липса на правен интерес. Налице е хипотезата на чл.159 т.4 от АПК, с оглед на което производството по делото се явява недопустимо и следва да се прекрати. В случая е неприложима разпоредбата на чл. 58 ал.3 от АПК, тъй като тя регламентира хипотезите, при които изричният отказ е издаден в периода **след предявяването на жалбата** срещу мълчаливия отказ до постановяване на решението за отмяна, но не и тези, при които изричният отказ предхожда оспорването на мълчаливия.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 234/2010 год. по описа на АС- Варна, XXXI състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7- дневен срок от датата на получаване на съобщението, ведно с препис от акта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: